

Κτωαί τοῦ γυχοβάββατος βαρρά - βαρρά ἢ καρβάνια
καὶ νυσταγμένος ὁ κοσμάς δι' ὄρδο σου ἀρκινά.
Τὸ κτωκίνο με νοίττει ἀρρωστὴ χύρα πάννα,
καὶ με' παραίονο Ξυλονού τὰ δὺα με ὄρφανά

Σ' ἕνα τραπέζι Ξύλινο δίχως κανένα Ξύρι
ρικό ἕνα ἀνάτο νόλυβα σεὶ πρὸς καρτερὴ.
Διότα τ' ἀνόρος με τ' ὄνορα ὁ ἕνα Βουκιροχάρει,
καὶ ἰσάρ' ἰσάρα ἕνα Ριμπό Πεντάριμο Περι.

- Λύρε, Κοιδια, τὰ νόλυβα αὐτὴν ἐκκλιγιά Τριχάτοι,
ἠναῦρη ἢ γυχή τοῦ δὺέτωκου Κατέρα Βασ Προβιά.

- Πένναρε, πάννα, δόσε με ἰσώτα ἠνα' γάρε ἠῶτι,
ἢ ἕτερα ἠῶρε Τρέχοντα ἢ οἱ δὺο σεὶ ἐκκλιγιά.

- Οἶο τὸ Καρβέλι τὸ στεγνό, Τρὴς Φέτες ἔχουν Μεῖνε
Φόσε Τὴς Δὺο, ἢ ἀφύεσε Βε Πε Τὴ Μιὸ Ριμπό.

Τὴ' ἀν δὲν Χορτάβεσε Ρ' Αὐτὴς, Φάσε Κοιδια ἢ ἐκκλιγιά,
ἕνα Στεγνά Τὰ Χεῖρι Μου ἢ ἢ Γλώσσα Μου Μιμπό.

Ἐρῶνε Τὴς Δὺο, Ἐρῶνε Τὴς Τρὴς, Ρ' Αχόρταγο Τὸ Στόμα,
καὶ δὲν ἀμίνον Υίχουλα Να Μέση Κόρμα ἕκει.

- Μάννα, ἕταν Λίγο Τὸ Γυρι, Πάννα, Μεινόμε Διόρα,
Πάννα, Μὴ Δέλεε Νάβουρε Στὸ Στόμα Νυκτιμοί;

Ἐορὴ ἢ κτωκί τὰ νόλυβα ἢ ἀδελὰ Υυδριφί:

- Βουβαίου Μόνε Μέσα Μου καὶ Ἐλίγη Βερνέ!
Ἐδῶμα Ἰὸ Τὴ Φέτα Μου ἢ ἢ Μέση Με Δερίσε,
Δόσε Μου Κατέρα Δύετωχε Τὰ Νόλυβα Στὸ Μου ἕου.

Τὴ' ἀπολύνον με Τρομουλιαστά, Κλωρό ἢ Ἐβαρμιο Χέρι,
Κοιρνε ἢ Ἀνάθε Τὸ Μερί Με Ἐλιβερὴ Καρδιά,
Μοιράσε καὶ τὰ νόλυβα σε δὺο Μεγάλα Μερί,
καὶ λέε ἀναστεναίφουτα: Χορτάβεσε Κοιδια.